Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

8 октомври 2015 година*

„ЕЗФРСР — Уравняване на сметките на разплащателните агенции на държавите членки във връзка с разходи, финансирани от ЕЗФРСР — Решение, което обявява, че дадена сума не може да се използва повторно в рамките на план за развитие на селския район Базиликата — Член 30 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Задължение за мотивиране“

По дело T-358/13

**Италианска република**, за която се явяват G. Palmieri и B. Tidore, в качеството на представители, подпомагани от M. Salvatorelli, avvocató dello Stato,

жалбоподател,

срещу

**Европейска комисия**, за която се явяват J. Aquilina и P. Rossi, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение за изпълнение 2013/209/ЕС на Комисията от 26 април 2013 година относно уравняване на счетоводните сметки на разплащателните агенции на държавите членки във връзка с разходи, финансирани от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) за бюджетната 2012 година (ОВ L 118, стр. 23), в частта, в която сумата от 5 006 487,10 EUR, отнасяща се до план за развитие на селския район Базиликата (Италия), е обявена за „сума, която не може да се използва повторно“,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen, председател, F. Dehousse и A. M. Collins (докладчик), съдии,

секретар: J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 април 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

## Решение

### Правна уредба

1 Към момента на настъпване на фактите Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193) е основен регламент за създадените с него Европейски фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).

2 Член 4 от споменатия регламент предвижда, че в контекста на съвместно управление между държавите членки и Европейския съюз ЕЗФРСР финансира финансовото участие на Съюза по програмите за развитие на селските райони, изпълнявани в съответствие със законодателството на Съюза относно подпомагането на развитието на селските райони посредством ЕЗФРСР.

3 Съгласно член 22 от Регламент № 1290/2005 финансовият принос от ЕЗФРСР за покриване на разходите по програмите за развитие на селските райони се определя за всяка отделна програма до размера на определения таван в законодателството на Съюза по отношение на подпомагането на развитието на селските райони по линия на ЕЗФРСР, плюс размерите, определени от Европейската комисия. Член 23, втора алинея от същия регламент предвижда, че решението на Комисията за одобрение на всяка отделна програма за развитие на селските райони, внесена за одобрение от държава членка, представлява, след изпращането на нотификация за него, правно задължение. В член 24 от споменатия регламент се посочва по-специално че Комисията предоставя на държавите членки отпуснатите суми, необходими за покриване на техните разходи, както е посочено в член 4, под формата на предварително финансиране, междинни плащания и плащания по баланса.

4 Член 26 от Регламент № 1290/2005 е озаглавен „Междинни плащания“ и предвижда:

„1. Междинните плащания се извършват за всяка отделна програма за развитие на селските райони. Изчисляват се чрез прилагане на нормата за частично финансиране за всеки отделен приоритет към заверените публични разходи, отнесени към съответния приоритет.

2. При наличието на необходимите средства, Комисията извършва междинни плащания за възстановяване на разходите, направени от акредитираните разплащателни агенции по изпълнението на програмите.

3. Всяко междинно плащане е обусловено от изпълнението на следните изисквания:

а) на Комисията да е предадена декларация за разходи, подписана от името на акредитираната разплащателна агенция, съгласно член 8, параграф 1, буква в) [и по-специално годишните счетоводни отчети на акредитираните разплащателни агенции];

б) да не е превишен общият размер на приноса на ЕЗФРСР за всеки отделен приоритет за целия срок на изпълнение на въпросната програма;

в) на Комисията да е предаден последният годишен доклад за изпълнение относно прилагането на програмата за развитие на селските райони.

4. Ако не е спазено някое от изискванията по параграф 3, Комисията своевременно уведомява акредитираната разплащателна агенция и координиращия орган, ако е определен такъв. Ако не е спазено някое от изискванията по параграф 3, буква а) или в), декларацията за разходи не се допуска за разглеждане.

5. Комисията извършва междинните плащания в срок от 45 дни от регистрирането на декларацията за разходи, по отношение на която са изпълнени изискванията по параграф 3 от настоящия член, без това да повлияе на решенията по членове 30 и 31.

6. Акредитираните разплащателни агенции съставят и изпращат на Комисията междинни декларации за разходите по програмите за развитие на селските райони, чрез посредничеството на координиращия орган или пряко, когато такъв орган не е назначен, на определени от Комисията интервали. Декларациите за разходи се отнасят за разходите, извършени от съответната агенция през всеки един от въпросните периоди.

Междинните декларации за разходи по отношение на разходите, извършени от 16 октомври до края на съответната година, се осчетоводяват за следващата бюджетна година“.

5 Член 27 от споменатия регламент е озаглавен „Преустановяване и намаляване на междинните плащания“ и предвижда:

„1. Междинните плащания се извършват въз основа на декларациите за разходи и на предоставената от държавите членки финансова информация. Прилага се член 81 от Регламент (ЕО[, Евратом]) № 1605/2002.

2. Ако декларациите за разходи или финансовата информация, предоставена от държава членка, не дават основания да се направи заключение, че декларацията за разходи удовлетворява съответните правила на Общността, държавата членка е помолена да предостави допълнителна информация в срок, определен съгласно сериозността на проблема, но който по правило не може да бъде по-кратък от 30 дни.

3. Ако държавите членки не отговорят на отправеното искане по параграф 2 или ако отговорът се сметне за незадоволителен или съдържа доказателства, че не са спазени приложимите правила, или че средствата на Общността не са използвани по предназначение, Комисията може да намали или временно да преустанови междинните плащания в полза на държавите членки. Комисията следва да уведоми държавата членка съответно за намаляването или преустановяването на плащанията.

4. Преустановяването или намаляването на междинните плащания по член 26 се извършва на принципа на пропорционалността и не оказва влияние на решенията по членове 30 и 31“.

6 Член 29 от Регламент № 1290/2005 е озаглавен „Автоматична отмяна на финансов ангажимент“ и предвижда:

„1. Комисията автоматично отменя финансовия си ангажимент по изплащане на всеки дял от бюджетния ангажимент на Общността за отделна програма за развитие на селските райони, който не е използван за предварително финансиране или за междинни плащания, или за който не е представена декларация за разходи, отговаряща на условията по член 26, параграф 3, по отношение на разходите, извършени до 31 декември от втората година, считано от следващата година след годината на поемане на бюджетния ангажимент.

2. Неизплатената до 31 декември 2015 г. част от бюджетните ангажименти, за която не е представена декларация за разходи до 30 юни 2016 г., автоматично се отменя

[…]

4. В случай на съдебно производство или административно обжалване с отлагателно действие, срокът за настъпване на автоматичното отменяне на финансовия ангажимент, упоменато в параграфи 1 и 2 се прекъсва по отношение на сумата, отнасяща се до съответните операции, за

срока на провеждане на съдебното производство или на административното обжалване, при условие че Комисията получи подкрепена с доказателства нотификация от държавата членка до 31 декември от година N + 2.

5. При изчисляване на автоматичното отменяне на финансовия ангажимент не се взема под внимание следното:

а) тази част от бюджетните ангажименти, за която е съставена декларация за разходи, но изплащането на разходите по която е намалено или временно преустановено от Комисията на 31 декември от година N + 2;

б) частта от бюджетните ангажименти, която дадена разплащателна агенция не е била в състояние да изплати поради форсмажорни обстоятелства, засягащи сериозно прилагането на програмата за развитие на селските райони. Националните власти, претендиращи за наличието на форсмажорни обстоятелства, трябва да докажат пряко произтичащите от това последици върху прилагането на цялата или на част от програмата.

6. Комисията навреме информира държавите членки и заинтересованите органи, ако съществува риск от автоматична отмяна на финансови ангажименти. Тя ги информира за съответния размер, както е посочен в информацията, с която разполага. Държавите членки разполагат с два месеца от получаването на тази информация, за да се съгласят с въпросния размер или да представят забележки. Комисията извършва автоматичното отменяне на финансовия ангажимент не по-късно от девет месеца след изтичането на постановения срок по параграфи 1—4.

7. В случай на автоматично отменяне на финансов ангажимент, участието на ЕЗФРСР за въпросната програма за развитие на селските райони се намалява, за съответната година, със сумата на автоматично отменяне на финансов ангажимент […]“.

7 Член 30 от същия регламент е озаглавен „Клиринг“ и гласи:

„1. Преди 30 април от годината, настъпваща след въпросната бюджетна година, Комисията взема решение относно извършването на клиринг на годишните счетоводни сметки на акредитираните разплащателни агенции по реда на член 41, параграф 3, въз основа на информацията, предадена в съответствие с член 8, параграф 1, буква в), iii).

2. Решението за клиринг се взема въз основа на разглеждането на изчерпателността, точността и верността на предадените годишни счетоводни отчети. Взетото решение не оказва влияние върху последващите решения по силата на член 31“.

8 Член 31 от същия регламент е озаглавен „Клиринг с оглед на съответствието“ и гласи:

„1. Ако Комисията стигне до заключението, че разходите по член 3, параграф 1 и член 4 са извършени по начин, нарушаващ правилата на Общността, тя взема решение кои суми да бъдат изключени от финансирането от бюджета на Общността по реда на член 41, параграф 3.

2. Комисията извършва оценка на сумите, които трябва да бъдат изключени[,…] въз основа на сериозността на отчетеното несъответствие. При оценката надлежно се взема предвид естеството и сериозността на нарушението и на причинената финансова щета на Общността.

3. Преди вземането на всяко решение за отказване на финансиране, писмено се нотифицират заключенията от извършената инспекция от Комисията и отговорите на държавите членки, след което двете страни се опитват да постигнат споразумение относно действието, което трябва да бъде предприето.

Ако не е постигнато такова споразумение, държавата членка може да отправи искане за откриване на процедура за помирение на позициите на всяка от страните в срок от четири месеца. На Комисията следва да бъде предоставен доклад за изходния резултат от процедурата, а тя да го прегледа, преди да вземе решение за отказване на финансиране […]“.

9 Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 66, стр. 101), който е в сила към момента на настъпване на фактите, определя общите правила, регулиращи подпомагането от Общността на развитието на селските райони, финансирани от ЕЗФРСР, установено от Регламент (ЕО) № 1290/2005. Член 71 от Регламент № 1698/2005 е озаглавен „Допустимост на разходите“ и гласи:

„1. […Р]азходите са допустими за финансиране от ЕЗФРСР, ако съответната помощ действително е платена от разплащателната агенция между 1 януари 2007 г. и 31 декември 2015 г. […]

Нови разходи, добавени при промяна на програмата […] са допустими от датата на приемане от страна на Комисията, на молбата за промяна на програмата.

2. Разходите са допустими за финансиране от ЕЗФРСР само когато са направени за проекти одобрени от Управителния орган на програмата или за проекти, за които той отговаря, съобразно критериите за избор, определени от компетентния орган […]“.

10 Член 75, параграф 1, буква а) от същия регламент предвижда, че управляващият орган е отговорен за управлението и изпълнението на програмата по ефикасен, ефективен и правилен начин, и по-специално за обезпечаване, че проектите са избрани за финансиране в съответствие с критериите, приложими към програмата за развитие на селските райони.

11 Съгласно съображение 6 от Регламент (ЕО) № 1974/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за определянето на подробни правила за прилагане на Регламент № 1698/2005 (ОВ L 368, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 133) с решение на Комисията следва да се приемат само изменения, които касаят значителни изменения в програмите, прехвърляне на средства от ЕЗФРСР между различните оси в рамките на една програма и изменения в размерите на съфинансирането от ЕЗФРСР, като в това отношение следва да бъде установена процедура за съгласуване.

12 Член 10, параграф 1 от Регламент № 1974/2006 гласи:

„По смисъла на втора алинея от член 71, параграф 1 от Регламент […] № 1698/2005 държавите членки носят отговорността за разходите между датата, на която в Комисията е получено искането им за преразглеждане или изменения на програмата, съгласно член 6, параграф 1 от настоящия регламент, и датата на решението на Комисията […] или тази на приключване на оценката за съответствие на измененията […]“.

13 Регламент (ЕО) № 883/2006 на Комисията от 21 юни 2006 година за формулиране на подробни правила за прилагане на Регламент № 1290/2005 по отношение воденето на счетоводство от агенциите платци, декларациите за разходи и приходи и условията за възстановяване на разходите по линия на ЕФГЗ и ЕЗФРСР (ОВ L 171, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 3) определя някои специфични условия и правила, които се прилагат при поделеното управление на разходите и приходите на ЕЗФРСР, при воденето на счетоводството и декларациите за приходи и разходи на агенциите платци, както и възстановяването на разходите от Комисията в рамките на Регламент № 1290/2005. В съображение 7 се посочва, че що се отнася до действия, свързани с операции, финансирани от

ЕЗФРСР, декларациите за разходи, имащи също така значението на заявки за плащане, трябва да се предават на Комисията в комплект с изискваните сведения. Съгласно съображение 11 Комисията извършва месечни или периодични плащания в полза на държавите членки на основание последните предоставени декларации за направени разходи, като води отчет на вземанията, осъществени от агенциите платци за сметка на бюджета на Съюза. В съображение 23 се посочва, че предвид особеностите на счетоводните норми, прилагани за ЕЗФРСР, използването на предварително финансиране и финансиране на мерки за календарната година, следва да се предвиди разходите да се декларират в срокове, съобразени с тези особености.

14 Член 16 от Регламент № 883/2006 е озаглавен „Декларации за разходи“ и в редакцията, приложима към момента на настъпване на фактите, предвижда:

„1. Декларации за разходи на агенциите платци се изготвят за всяка програма за развитие на селските райони. Тези декларации се отнасят, за всяка от мерките за развитие на селските райони, за размера на допустимите публични разходи, за които агенцията платец действително е внесла съответния принос на ЕЗФРСР в рамките на референтния период.

2. След одобряването на програмата, държавите членки предават на Комисията, съгласно член 8, параграф 1, буква в), i) от Регламент […] № 1290/2005, своите декларации за разходи, по електронен път и при условията, определени с член 18 на настоящия регламент, като спазват следния график: […]

г) не по-късно от 31 януари за разходите за периода от 16 октомври до 31 декември.

Разходите, декларирани към определен период, могат да включват поправки на данни, декларирани за предходни периоди на деклариране за същата бюджетна година.

[…]

4. Ако се констатират разминавания, разликите при интерпретиране или други несъответствия, свързани с декларациите за разходи за определен референтен период, в резултат по-специално на липсата на изискваната информация по силата от Регламент […] № 1698/2005 и реда и начина на неговото приложение и се налагат допълнителни проверки, от съответната държава членка се изисква да предостави допълнителни сведения […]

Срокът за плащане, предвиден в член 26, параграф 5 от Регламент […] № 1290/2005, може в случая да бъде прекъснат по отношение на цялата сума или на част от сумата, която е предмет на заявка за плащане, считано от датата на предаване на искането на сведения до получаване на необходимата информация, но не по-късно от датата, определена за срок за предаване на следващата декларация. При липса на решение в този срок Комисията може да преустанови или намали плащанията, съгласно член 27, параграф 3 от Регламент […] № 1290/2005.

[…]“.

15 В съображение 9 от Регламент (ЕО) № 885/2006 на Комисията от 21 юни 2006 година относно реда и начина на прилагане на Регламент № 1290/2005 по отношение на акредитирането на агенциите платци и други стопански субекти, както и по отношение на клиринга на счетоводните сметки на ЕФГЗ и ЕЗФРСР (ОВ L 171, стр. 90; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 37) се предвижда по-конкретно че следва да се установят правилата, както за процедурата по счетоводния клиринг, предвиден с член 30 от Регламент № 1290/2005, така и за процедурата за клиринг с оглед на съответствието, предвиден в член 31

от посочения регламент, и по-специално да се предвиди механизъм, позволяващ получените суми да бъдат, в зависимост от случая, отчислявани или начислявани към едно от следващите плащания на държавите членки.

16 Член 10 от Регламент № 885/2006 е озаглавен „Счетоводен клиринг“ и гласи:

„1. Решението за клиринг на счетоводните сметки, посочено в член 30 от Регламент […] № 1290/2005, определя сумата на разходите, направени във всяка държава членка в хода на разглежданата бюджетна година, отнесени по сметка на ЕФГЗ и ЕЗФРСР, на базата на счетоводните отчети, посочени в член 6 от настоящия регламент и сумите от намаления или от временно преустановено изплащане, когато е приложимо, по силата на членове 17 и 27 от Регламент […] № 1290/2005.

[…]

По линия на ЕФГЗ, това решение определя също така сумите, отнесени по сметка на Общността и на съответната държава членка, в съответствие с член 33, параграф 3, буква в) от Регламент […] № 1290/2005.

2. […] Що се отнася до ЕФГЗ, средствата, които в прилагане на решение за клиринг на сметките, подлежат на възстановяване от държавата членка или следва да ѝ бъдат изплатени, се изчисляват, като от признатите плащания за същата година се изваждат месечните плащания, във връзка с въпросната бюджетна година, съгласно параграф 1. Първото плащане, за което е подадена декларация за разходи от държавата членка след приемането на решението по реда на член 30 от Регламент […] № 1290/2005, е, в зависимост от случая, намалено или увеличено от Комисията с посочените суми.

3. Комисията съобщава на съответната държава членка, най-късно до 31 март след края на бюджетната година, резултатите от проверките на предоставената информация, придружени, когато е приложимо, с предложените изменения.

4. Ако по причини, отнасящи се до съответната държава членка, Комисията не е в състояние да изчисти сметките на държавата членка преди 30 април на следващата година, Комисията нотифицира държавата членка за допълнителното разследване, което смята да извърши по реда на член 37 от Регламент […] № 1290/2005.

[…]“.

17 Член 11 от същия регламент е озаглавен „Клиринг с оглед на съответствието“ и урежда реда и условията за провеждане на процедурата по член 31 от Регламент № 1290/2005.

## Обстоятелства, предхождащи спора

18 С известие от 15 ноември 2011 г. италианските органи изпращат на Комисията мотивирано предложение по член 6 от Регламент № 1974/2006 за изменение в програмата за развитие на селския район Базиликата за периода 2007—2013 г. Искането се отнася в частност до реда и условията за прилагане на мярка № 125 от тази програма при организиране на регионални процедури за възлагане на обществени поръчки и на национална процедура за мобилизиране на средства.

19 С писмо от 1 декември 2011 г. Комисията потвърждава получаването на известието, като уточнява, че съгласно член 7 от Регламент № 1974/2006 срокът, в който трябва да вземе решение по всички поискани изменения, е шест месеца.

20 С известие от 26 януари 2012 г. италианската разплащателна агенция Agenzia per le erogazioni in agricultura (AGEA, Агенция за предоставяне на помощи в областта на земеделието) представя декларация за разходите на управляващия орган по програмата за развитие на селския район Базиликата за последното тримесечие на 2011 г. в съответствие с член 26, параграф 3, буква а) от Регламент № 1290/2005.

21 На 8 февруари 2012 г., след като провежда двустранни срещи с италианските органи, Комисията изпраща електронно съобщение с искане за допълнителна информация относно разходите за последното тримесечие на 2011 г., които район Базиликата е декларирал и които следва да бъдат финансирани от ЕЗФРСР. Тя по-специално иска да установи дали те включват и разходи от периода след разглежданите от службите ѝ предложения за изменение в програмата за този район. Освен това тя иска да ѝ бъдат представени подробни оправдателни документи за разходите, свързани със също разглежданата от службите ѝ мярка № 125.

22 Италианските органи отговарят с електронно съобщение от 9 февруари 2012 г., в което посочват, че декларираните разходи включват и разходи, свързани с изпълнението на пет проекта по мярка № 125 в рамките на националната процедура по мобилизиране на средства. В приложение към електронното съобщение е изпратена таблица, в която е посочена общата сума за петте проекта, както и подлежащата на финансиране от ЕЗФРСР сума от 5 006 487,10 EUR.

23 С писмо от 21 март 2012 г. Комисията изразява становище и иска уточнения от органите на район Базиликата относно предложенията за изменение в програмата за развитие. Тя по-специално констатира, че предложението за въвеждане на процедура за мобилизиране на национални средства противоречи на член 71, параграф 2 и на член 75, параграф 1, буква а) от Регламент № 1698/2005. Поради това тя спира срока от шест месеца за одобряване на всички мерки и приканва италианските органи да преразгледат предложенията си.

24 С писмо от 28 март 2012 г. Комисията приканва AGEA да представи нова декларация за разходите за район Базиликата за последното тримесечие на 2011 г., като приспадне разходите, които са направени за петте проекта, свързани с мярка № 125, а именно 8 703 906,64 EUR публични разходи и 5 006 487,10 EUR разходи, които следва да бъдат финансирани от ЕЗФРСР. Комисията се позовава на писмото си от 21 март 2012 г. и констатира, че предложеното изменение в реда и условията за прилагане на мярка № 125 не е в съответствие с член 71, параграф 2 и член 75, параграф 1 от Регламент № 1698/2005 и че следователно петте проекта не са допустими за финансиране от ЕЗФРСР. Накрая, Комисията напомня разпоредбата на член 10, параграф 1 от Регламент № 1974/2006.

25 AGEA отговаря с писмо от 3 април 2012 г., в което отказва да изпрати нова декларация. Тя счита, че представената декларация за разходи отговаря на изискванията по член 26, параграф 3 от Регламент № 1290/2005 и трябва да бъде приета за допустима най-вече с оглед на факта, че Комисията не е възразила на основание параграф 4 от същата разпоредба. Предвид това Комисията трябвало да извърши междинните плащания в срок от 45 дни от регистрирането на декларацията за разходи, както предвиждал член 16, параграф 4 от Регламент № 883/2006, във връзка с член 26, параграф 5 от Регламент № 1290/2005. По този начин Комисията винаги можела временно да преустанови или да намали плащанията на основание член 27 от Регламент № 1290/2005. Накрая, AGEA счита, че ако се налага, Комисията трябва да внесе евентуални корекции в декларацията за разходите за следващото тримесечие в съответствие с член 16, параграф 2 от Регламент № 883/2006.

26 С писмо от 15 май 2012 г. Комисията удостоверява, че е взела под внимание отказа на италианските органи. Тя напомня причините, поради които разходите, свързани с въпросните пет проекта, би трябвало да се приспаднат от декларираните разходи и приканва италианските органи да ѝ предоставят допълнителна информация в срок от 30 дни. Комисията отбелязва, че

при липса на отговор или при неудовлетворителен отговор би могла да намали декларираните разходи в съответствие с член 27 от Регламент № 1290/2005, в това число и подлежащата на финансиране от ЕЗФРСР сума от 5 006 487,10 EUR.

27 С писмо от 25 май 2012 г. Комисията изразява становище по нотифицираното на 9 май 2012 г. преработено предложение за изменение в програмата за развитие на селския район Базиликата. С него Италианската република предлага мярка № 125 да се приложи посредством провеждане на процедури за възлагане на обществени поръчки, при които управляващият орган да проверява дали са изпълнени условията по програмата за развитие на селските райони. Комисията отхвърля и това предложение. В частност тя посочва, че искането за изменение в реда и условията за прилагане на споменатата мярка поражда правна несигурност в сравнение с действащите ред и условия. Накрая, тя спира срока от шест месеца за одобряване на предложението за изменение в програмата, като приканва италианските органи да ѝ изпратят преработения му текст.

28 На 20 юни 2012 г. италианските органи изразяват становище по недопустимостта на разходите, констатирана в писмото на Комисията от 15 май 2012 г.

29 Комисията отговаря с писмо от 11 септември 2012 г., в което посочва, че представените от италианските органи доказателства не могат да установят съответствие на въпросното предложение за изменение с член 71, параграф 2 и член 75, параграф 1 от Регламент № 1698/2005. Тя отново заключава, че сумата от 5 006 487,10 EUR не може да бъде финансирана от ЕЗФРСР. Освен това тя посочва, че при липса на отговор или неудовлетворителен отговор в срок от 30 дни ще пристъпи към съответно намаление на междинните разходи в съответствие с член 27, параграф 3 от Регламент № 1290/2005.

30 С писмо от 19 октомври 2012 г. италианските органи заявяват, че не разполагат с други доводи за съответствието на споменатата сума с декларираните разходи и че са пристъпили към възстановяване на сумите, получени от бенефициерите по мярка № 125.

31 С писмо от 26 март 2013 г. Комисията указва на италианските органи, че счита обмена на информация по смисъла на член 27, параграф 3 от Регламент № 1290/2005 за приключил и че поддържа извода си за несъответствие с правото на Съюза на реда и условията за прилагане на петте проекта по мярка № 125. В допълнение тя посочва, че подготвя временното преустановяване на плащането на сумата от 5 006 487,10 EUR и че това ще бъде взето предвид и в рамките на последващата процедура по уравняване на счетоводните сметки.

32 С писмо от 17 април 2013 г. италианските органи потвърждават, че са взели под внимание писмото на Комисията и че считат плащането на спорната сума за временно преустановено.

33 На 26 април 2013 г. Комисията приема Решение за изпълнение 2013/209/ЕС относно уравняване на счетоводните сметки на разплащателните агенции на държавите членки във връзка с разходи, финансирани от ЕЗФРСР за бюджетната 2012 година (ОВ L 118, стр. 23, наричано по-нататък „обжалваното решение“), което е нотифицирано на Италианската република на 29 април 2013 г. По отношение на район Базиликата Комисията квалифицира сумата от 5 006 487,10 EUR като „сума, която не може да се използва повторно“, изключвайки по този начин финансирането ѝ от Съюза.

34 С известие от 16 май 2013 г. Комисията по-специално открива процедура за уравняване с оглед на съответствието по член 11, параграф 1 от Регламент № 885/2006. В рамките на корективните мерки тя предлага корекция в размер на 5 006 487,10 EUR за сметка на AGEA.

**Производство и искания на страните**

35 Италианската република подава жалбата по настоящото производство в секретариата на Общия съд на 9 юли 2013 г.

36 Тъй като няма представена писмена реплика в определения срок, а именно до 26 ноември 2013 г., на същата дата писмената фаза на производството е приключена.

37 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (шести състав) решава да открие устната фаза на производство и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., поставя писмено въпроси на страните, на които те отговарят в определения срок.

38 Устните състезания и отговорите на страните на зададените им от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание на 16 април 2015 г.

39 Италианската република иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, в която изключва сумата от 5 006 487,10 EUR, свързана с район Базиликата, от рамката на финансираните от ЕЗФРСР разходи по програмата за развитие на този район,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

40 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

**От правна страна**

41 В подкрепа на жалбата си Италианската република изтъква едно-единствено основание, а именно нарушение на членове 26, 27 и 29 от Регламент № 1290/2005, на член 10 от Регламент № 1974/2006, на член 16, параграф 4 от Регламент № 883/2006 и на член 11 от Регламент № 885/2006, както и нарушение на съществени процесуални правила, сред които задължението за мотивиране и общите принципи на правото на Съюза, и в частност принципите на законност, на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

42 Според Италианската република квалифицирането в обжалваното решение на сумата от 5 006 487,10 EUR като „сума, която не може да се използва повторно“, означава, че тя трябва да бъде приспадната от тавана на финансираните от ЕЗФРСР разходи по програмата за развитие на селския район Базиликата и че следователно тази сума няма да може да бъде използвана в рамките на този таван. Класирането на сумата като такава било равносилно на отмяна по смисъла на член 29 от Регламент № 1290/2005. Такава отмяна нарушавала всички посочени в точка 41 по-горе разпоредби и правила, тъй като по-специално декларацията за разходите за програмата за развитие на селския район Базиликата за последното тримесечие на 2011 г. била представена в определения за това срок и в съответствие с член 26, параграф 3 от Регламент № 1290/2005.

43 Комисията оспорва доводите на Италианската република и счита, че жалбата ѝ е основана на погрешно разбиране, тъй като обжалваното решение не разпорежда каквато и да било автоматична отмяна на спорната сума. Освен това Италианската република била тясно свързана с процеса на изготвяне на обжалваното решение и предвид съображения 1 и 7 от него то трябвало да се счита за достатъчно мотивирано.

44 Най-напред следва да се отбележи, че както Италианската република потвърждава по време на съдебното заседание, настоящата жалба по същество се отнася до автоматичната отмяна с обжалваното решение на сумата от 5 006 487,10 EUR в нарушение на член 29, параграф 5 от Регламент № 1290/2005 и без надлежно мотивиране.

45 Първо, трябва обаче да се има предвид, че в представените писмени документи Италианската република само посочва, без да се обоснове по какъвто и да било начин, нарушение на членове 26 и 27 от Регламент № 1290/2005, на член 10 от Регламент № 1974/2006, на член 16, параграф 4 от Регламент № 883/2006 и на член 11 от Регламент № 885/2006, както и като цяло нарушение на съществени процесуални правила и на правото на Съюза, сред които по-специално принципите на законност, на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

46 Следва да се напомни, че съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. жалбата трябва по-специално да съдържа кратко изложение на посочените основания. Освен това съгласно постоянната съдебна практика, независимо от какъвто и да е терминологичен въпрос, изложението на основанията трябва да бъде достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответната страна да подготви защитата си, а на Общия съд — да постанови решение по жалбата, при необходимост без да прибягва до друга информация. С оглед на гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими искът или жалбата, всъщност е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. решение от 27 септември 2006 г., Roquette Frères/Комисия, T-322/01, Rec, EU:T:2006:267, т. 208 и цитираната съдебна практика). Също съгласно постоянната съдебна практика всяко основание, което не е достатъчно ясно формулирано в исковата молба или жалбата, трябва да се счита за недопустимо. Аналогични изисквания се налагат при позоваване на твърдение за нарушение в подкрепа на иск или жалба. Що се отнася до липсата на абсолютна процесуална предпоставка, Общият съд може, ако е необходимо, да повдигне служебно въпроса за недопустимостта на тази основа (вж. решение от 14 декември 2005 г., Honeywell/Комисия, T-209/01, Rec, EU:T:2005:455, т. 54 и 55 и цитираната съдебна практика).

47 С оглед на постоянната съдебна практика, напомнена в точка 46 по-горе, Общият съд служебно констатира, че за посочените в точка 45 по-горе твърдения за нарушения липсва кратко изложение съгласно разпоредбите на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. Поради това те следва да се отхвърлят като недопустими.

48 Второ, в точки 40 и 41 от жалбата си Италианската република твърди, че посоченият в обжалваното решение размер на спорната сума е неправилен. Според нея, „за да се избегне отмяната, са извършени плащания, надхвърлящи стриктно необходимото“, поради което посочената сума трябвало да възлиза на 4 475 963,58 EUR. Тя представя таблица, която доказвала общия размер на финансовите ангажименти за района за периода 2007—2009 г. и разликата в плащанията, извършени на 31 декември 2011 г., от една страна, при включване на петте проекта в мярка № 125, и от друга страна, при изключването им.

49 Следва да се констатира, че посочената таблица, фигурираща в точка 41 от жалбата, не указва по никакъв начин източника на поместените в нея данни, нито дава релевантни разяснения относно използвания за изготвянето ѝ метод, и че е невъзможно да се провери съдържащата се в нея

информация. Поради това тя няма доказателствена стойност и не може да доведе до преизчисляване на спорната сума от Общия съд. В това отношение трябва да се напомни, че за да се прецени доказателствената стойност на даден документ, трябва да се провери истинността на информацията, която се съдържа в него, да се отчетат по-специално произходът на документа, обстоятелствата при съставянето му и неговият адресат и да се прецени дали с оглед на съдържанието си документът изглежда логичен и достоверен (вж. решение от 27 септември 2006 г., Dresdner Bank и др./Комисия, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP и T-61/02 OP, Rec, EU:T:2006:271, т. 121 и цитираната съдебна практика).

50 Следователно твърдението за нарушение, свързано с изчисляването на спорната сума, не е подкрепено с доказателства и трябва да бъде отхвърлено.

51 Същото се отнася и за поместената в точка 37 от жалбата таблица, която доказвала възстановените от италианските органи суми от бенефициери по мярка № 125, които представлявали средства по ЕЗФРСР. Споменатата таблица не указва по никакъв начин източника на поместените в нея данни, нито дава релевантни разяснения относно използвания за изготвянето ѝ метод. Поради това тя също трябва да се отхвърли като лишена от доказателствена стойност.

52 От съображения за изчерпателност следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика Комисията е длъжна да докаже наличието на нарушение на нормите от правото на Съюза, а след като това нарушение бъде установено, държавата членка трябва да докаже, ако е необходимо, че Комисията е допуснала грешка относно финансовите последици, които следва да бъдат извлечени от това (решения от 7 октомври 2004 г., Испания/Комисия, C-153/01, Rec, EU:C:2004:589, т. 67 и от 7 юли 2005 г., Гърция/Комисия, C-5/03, Rec, EU:C:2005:426, т. 38). В случая, дори ако се установи нарушение, следва да се констатира, че Италианската република не е изтъкнала какъвто и да било довод, за да докаже, че Комисията е допуснала грешка относно финансовите последици, които следва да бъдат извлечени от него.

53 Освен това във връзка с отнасящите се по същество до член 29, параграф 5 от Регламент № 1290/2005 и до задължението за мотивиране твърдения за нарушение следва да се посочи следното.

54 Първо, Италианската република поддържа, че в обжалваното решение липсват мотиви за класирането на спорната сума в решението за уравняване на счетоводните сметки по ЕЗФРСР за 2012 г. и че в него не са посочени подготвителните актове за приемането му.

55 Второ, Италианската република твърди, че ако е намалена или плащането ѝ е временно преустановено на основание член 27, параграф 3 от Регламент № 1290/2005, спорната сума задължително не следва да се взима предвид при изчисляването на отменените суми по член 29, параграф 5 от същия регламент. Освен това уравняването на счетоводните сметки се отнасяло само до изводите от представените от всяка разплащателна агенция отчети. Според Италианската република включването на спорната сума в обжалваното решение, което се отнася до уравняването на счетоводните сметки по ЕЗФРСР за бюджетната 2012 година, противоречи на последващото откриване на процедура за уравняване с оглед на съответствието по член 11 от Регламент № 885/2006.

По твърдението за нарушение поради недостатъчно мотивиране на обжалваното решение

56 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка и да защитят правата си, а на съда — да упражни своя контрол. При все това обаче не може да се

изисква мотивите да уточняват различните релевантни фактически и правни обстоятелства. Всъщност въпросът дали мотивите на дадено решение отговарят на изискванията, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. в този смисъл решение от 18 януари 2000 г., Mehibas Dordtselaan/Комисия, T-290/97, Rec, EU:T:2000:8, т. 92 и цитираната съдебна практика).

57 Съгласно постоянната съдебна практика в особения контекст на изготвянето на решенията, отнасящи се до уравняването на счетоводните сметки, мотивите на съответното решение трябва да се считат за достатъчни, ако държавата — адресат на решението, е участвала непосредствено в процеса на изготвяне на това решение и е била запозната с причините, поради които Комисията е приела, че не е длъжна да остави спорната сума в тежест на ЕЗФРСР (вж. по аналогия, в контекста на ФЕОГА, решения от 6 март 2001 г. Нидерландия/Комисия, C-278/98, Rec, EU:C:2001:124, т. 119, от 20 септември 2001 г., Белгия/Комисия, C-263/98, Rec, EU:C:2001:455, т. 98 и от 9 септември 2004 г., Гърция/Комисия, C-332/01, Rec, EU:C:2004:496, т. 67).

58 Първо, видно от изложените факти и от материалите по делото, в хода на административната процедура по приемане на обжалваното решение Комисията достатъчно ясно е обяснила причините, поради които счита, че спорната сума не може да бъде финансирана от ЕЗФРСР. Всъщност тя няколко пъти е обърнала внимание на Италианската република, че спорната сума неправилно е включена в декларираните разходи, които се поемат от ЕЗФРСР, за последното тримесечие на 2011 г. Освен това Комисията многократно е искала от Италианската република да приспадне разходите, направени за петте проекта по мярка № 125, като я е уведомила, че поради несъответствие на тази мярка с член 71, параграф 2 и член 75, параграф 1 от Регламент № 1698/2005 ще пристъпи към съответно намаляване на междинните разходи.

59 В този смисъл в писмо от 21 март 2012 г. (вж. точка 23 по-горе) Комисията констатира, че изменението в мярка № 125 е несъвместимо с изискванията по член 71, параграф 2 и член 75, параграф 1, буква а) от Регламент № 1698/2005. В това писмо тя уточнява, че допустими за финансиране от ЕЗФРСР са само разходите, приети от или от името на управляващия орган на съответната програма съгласно определените от компетентния орган критерии. В случая обаче това не било така. По-нататък, в писмо от 28 март 2012 г. (вж. т. 24 по-горе) Комисията приканва AGEA да приспадне разходите, свързани с мярка № 125, от декларацията за разходите за район Базиликата за последното тримесечие на 2011 г., тъй като те не могат да бъдат финансирани от ЕЗФРСР. Комисията, от една страна, се позовава на по-ранното си писмо от 21 март 2012 г., като повтаря изложените в него мотиви за изключване и посочва като приложими същите законови разпоредби, а от друга страна, напомняйки член 10, параграф 1 от Регламент № 1974/2006, иска да бъде извършено приспадане. В писмото от 15 май 2012 г. (вж. т. 26 по-горе) се повтарят мотивите от предишните писма, като се посочва, че ако не бъде представена необходимата допълнителна информация, Комисията ще пристъпи към уравняване на счетоводните сметки и приспадане на разходите, свързани с мярка № 125, а именно на сумата от 5 006 487,10 EUR. Освен това в писмо от 11 септември 2012 г. (вж. т. 29 по-горе) Комисията отхвърля представените от италианските органи доказателства, като въз основа на същите мотиви и разпоредби отново стига до заключението, че спорната сума не е допустима за финансиране.

60 Процедурата приключва с писмо от 26 март 2013 г. (вж. точка 31 по-горе). В него Комисията отново излага причините, поради които счита, че спорната сума не е допустима за финансиране от ЕЗФРСР. Тя посочва, че италианските органи не са отговорили на изразената в писмото от 11 септември 2012 г. загриженост относно правомерността на разходите, направени в рамките на мярка № 125. Поради това Комисията поддържала заключенията си и щяла временно да преустанови плащането на сумата от 5 006 487,10 EUR, като това щяло да бъде отчетено в рамките на процедурата по уравняване на счетоводните сметки.

61 Следва да се констатира, че видно от така изложените факти, които Италианската република не оспорва, Комисията е изложила по ясен и недвусмислен начин съображенията си относно третирането на спорната сума.

62 Второ, видно от материалите по делото, италианските органи са разбрали, че спорната сума е изключена от допустимите за финансиране разходи за последното тримесечие на 2011 г., както и мотивите, поради които това е направено. Следва в частност да се подчертае, че в края на 2012 г., преди временното преустановяване на плащането на спорната сума от разходите, допустими за финансиране от ЕЗФРСР, италианските органи са пристъпили към възстановяване на цялата сума от бенефициерите, както свидетелства писмото им от 19 октомври 2012 г. Освен това италианските органи два пъти са променяли предложението си за изменение в реда и условията за прилагане на мярка № 125, за да се съобразят със забележките на Комисията, както доказват отговорите им на поставените от Общия съд писмени въпроси.

63 Следва също да се отбележи, че в писмата си от 3 април, 20 юни и 19 октомври 2012 г. и от 17 април 2013 г., които изпращат в хода на административната процедура, италианските органи многократно изразяват позицията си по квалифицирането на спорната сума и по становището на Комисията в това отношение.

64 Освен това следва да се отбележи, че след като с известие от 15 ноември 2011 г. (вж. т. 18 по-горе) специално открива контролна процедура относно предложеното в случая изменение на основание член 6 от Регламент № 1974/2006, Италианската република не може да претендира, че не е знаела какви последици би могло да има неодобряването на това изменение съгласно член 10 от същия регламент.

65 Трето, доводът за липса на мотиви в обжалваното решение не може да бъде приет. От съображенията на същото е видно, че Комисията се е основала по-специално на членове 27, 30 и 33 от Регламент № 1290/2005. В съображение 7 от обжалваното решение Комисията по-специално уточнява, че „[с] цел да се предотврати преждевременно или временно [намаляване или преустановяване на междинните плащания в съответствие с член 27, параграф 3], те следва да не бъдат признати в настоящото решение и да бъдат подложени на допълнителна проверка по процедурата за уравняване с оглед на съответствието“. В този смисъл съгласно член 1 от обжалваното решение тя уравнява счетоводните сметки на разплащателните агенции на държавите членки във връзка с разходите, финансирани от ЕЗФРСР за бюджетната 2012 г., като в приложение I уточнява сумите, които подлежат на възстановяване от всяка държава членка или следва да ѝ бъдат изплатени в рамките на всяка програма за развитие на селските райони. В приложение I за район Базиликата спорната сума е приспадната от декларираните разходи. Следователно приетата и уравнена сума за бюджетната 2012 г. е съответно намалена.

66 Противно на твърдяното от Италианската република, фактът, че в обжалваното решение няма позоваване на подготвителните за приемането му работи, е ирелевантен. Всъщност Италианската република е участвала непосредствено в процеса на изготвяне на решението по смисъла на съдебната практика, цитирана в точка 57 по-горе, и е била запозната с причините, поради които Комисията е приела, че не е длъжна да остави спорната сума в тежест на ЕЗФРСР. Впрочем Италианската република не указва някаква неточност, поради която да не е разбрала обжалваното решение. По отношение на твърдението, че не е разбрала защо спорната сума е включена „в графа, която до този момент не е употребявана [в обжалваното решение], като „сума, която не може да се използва повторно“, трябва да се отбележи, че тази номенклатура следва непосредствено от член 33 от Регламент № 1290/2005. Посоченият член, озаглавен „Специфични разпоредби по отношение на ЕЗФР“, предвижда в параграф 3, буква в), че сумите, за които е спряно финансиране от Съюза, и покритите суми, както и натрупаните по тях лихви, се преразпределят в рамките на съответната програма. Въпреки това тези средства могат да бъдат „използвани повторно“ от държавите членки само за финансиране на операция

съгласно същата програма за развитие на селските райони, и при условие че не са пренасочени към операции, които са били предмет на финансова корекция. Както бе констатирано в точка 65 по-горе, като правно основание на обжалваното решение изрично е посочен член 33. Освен това Италианската република не само е възстановила спорната сума в очакване на приемането на обжалваното решение, но и в настоящата жалба твърди, че не е в състояние да използва отново тази сума по засегнатата програма. Тези обстоятелства сочат, че тя добре е разбрала мотивите на обжалваното решение и е могла да защити правата си пред Общия съд.

67 С оглед на това настоящото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли като неоснователно.

По твърдението за нарушение на член 29, параграф 5 от Регламент № 1290/2005

68 Най-напред следва да се напомни, че при управляването на общата селскостопанска политика Комисията няма право да ангажира средства, които не отговарят на правилата, регулиращи общата организация на разглежданите пазари, и че това правило е общоприложимо (вж. решение от 9 юни 2005 г., Испания/Комисия, C-287/02, Rec, EU:C:2005:368, т. 34 и цитираната съдебна практика). Ето защо, когато установи, че в отчетите на разплащателните агенции са включени разходи, които са направени в противоречие с правилата на Съюза, регулиращи общата организация на разглеждания пазар, Комисията има право да приложи всички предвидени последици и следователно да внесе финансови корекции в счетоводните отчети на разплащателните агенции, след като приеме решение за уравняване на счетоводните сметки на основание на член 30 от Регламент № 1290/2005 (вж. по отношение на уравняването с оглед на съответствието по член 7, параграф 3 от Регламент № 1258/1999 решение Испания/Комисия, посочено по-горе, EU:C:2005:368, т. 35).

69 Съгласно постоянната съдебна практика, когато откаже да задължи фондовете с някои разходи поради нарушения на разпоредбите от правото на Съюза, за които нарушения носи отговорност държава членка, Комисията трябва да докаже посочените нарушения (вж. в този смисъл решение от 28 октомври 1999 г., Италия/Комисия, C-253/97, Rec, EU:C:1999:527, т. 6 и цитираната съдебна практика).

70 За да установи нарушение на правилата на общата организация на пазарите на селскостопански продукти, Комисията трябва не да докаже изчерпателно, че извършените от националните администрации проверки са недостатъчни или че са предоставени неверни данни, а да представи доказателство за сериозно и основателно съмнение, което тя изпитва относно тези проверки или тези данни. Това облекчаване на доказателствената тежест за Комисията се обяснява с факта, че в най-добро положение при събирането и проверката на необходимите за уравняването на счетоводните сметки на ФЕОГА данни е държавата членка и следователно върху нея тежи задължението да представи най-подробни и изчерпателни доказателства за извършените проверки и представените от нея данни, и при необходимост, за неточността на твърденията на Комисията (вж. в контекста на ФЕОГА решение Испания/Комисия, т. 68 по-горе, EU:C:2005:368, т. 53 и от 6 ноември 2014 г., Нидерландия/Комисия, C-610/13 P, EU:C:2014:2349, т. 60).

71 По-нататък, тази държава членка следва да докаже, че са изпълнени условията да получи отказаното от Комисията финансиране. Съответната държава членка от своя страна не би могла да обори констатациите на Комисията, без да подкрепи своите собствени твърдения с доказателства за наличието на надеждна и действаща система за контрол. Ако тя не успее да докаже, че констатациите на Комисията са неточни, то същите представляват елементи, които могат да породят сериозни съмнения относно прилагането на адекватни и ефикасни мерки за наблюдение и контрол (вж. решение от 17 май 2013 г., България/Комисия, T-335/11, EU:T:2013:262, т. 22 и цитираната съдебна практика).

72 Настоящото твърдение за нарушение следва да се разгледа предвид именно тези принципи.

73 С него жалбоподателят претендира, че правното основание за отмяната на спорната сума в обжалваното решение на Комисията е член 29 от Регламент № 1290/2005. Според Италианската република сума, чието плащане е било временно преустановено в съответствие с член 27, параграф 3 от същия регламент, не може да бъде отменена по силата на член 29, параграф 5, буква а) от споменатия регламент.

74 Най-напред, следва да се напомни, че член 29 от Регламент № 1290/2005 не е сред правните основания на обжалваното решение. Както разкри анализът на твърдението за нарушение поради непълнота в мотивите, тази разпоредба не се споменава нито в съображенията, нито в дипспозитива на решението. От заглавието на обжалваното решение следва, че то се отнася до уравняването на счетоводните сметки на разплащателните агенции за бюджетната 2012 г. По-нататък, от съображение 7, разглеждано във връзка с член 1 от приложение I към обжалваното решение, следва, че спорната сума е била приспадната от уравнената сума за програмата за развитие на селския район Базиликата за посочената бюджетна година и че на Италианската република е било разпоредено да не я използва повторно за същата програма до приемането на позиция на Комисията в рамките на последваща процедура за уравняване с оглед на съответствието. Накрая, видно от точка 68 по-горе, Комисията има компетентност да извършва такива корекции в рамките на решение за уравняване.

75 В съдебното заседание и в писмените отговори на поставените от Общия съд въпроси Италианската република приема, че член 29 от Регламент № 1290/2005 в случая въобще не е приложен. Тя обаче претендира, че определянето на спорната сума като „сума, която не може да се използва повторно“, е „точно същото като отмяна“ в рамките на ЕЗФРСР.

76 Това съображение не може да се приеме.

77 От съображение 22 от Регламент № 1290/2005 следва, че правилото за автоматична отмяна на финансов ангажимент следва да допринесе за ускоряване на изпълнението на програмите и за провеждането на надеждно финансово управление. С оглед на това член 29 от същия регламент предоставя на Комисията право автоматично да отменя финансов ангажимент по изплащане на дял от бюджетен ангажимент за отделна програма за развитие на селските райони, който не е използван за предварително финансиране или за междинни плащания, или за който не е представена декларация за разходи до 31 декември от втората година, считано от следващата година след годината на поемане на бюджетния ангажимент.

78 В случая обжалваното решение не предвижда каквато и да било окончателна отмяна на спорната сума. Всъщност от него е видно, че Комисията все още не е изразила окончателна позиция относно квалифицирането на тази сума. В съображение 5 от обжалваното решение Комисията уточнява, че за счетоводните отчети и придружителните документи, които ѝ позволяват да вземе решение относно изчерпателността, точността и верността на подадените от някои разплащателни агенции годишни отчети, в приложение I са посочени уравнените суми с разбивка по държавите членки и сумите, които трябва да бъдат възстановени от държавите членки или да им бъдат изплатени. В съображение 7 от обжалваното решение Комисията обаче констатира, че за да се предотврати преждевременното или временното им възстановяване, намалените или временно преустановени плащания следва да не бъдат признати в същото решение, а да бъдат подложени на допълнителна проверка по процедурата за уравняване с оглед на съответствието съгласно член 31 от Регламент № 1290/2005. В този смисъл от известие на Комисията от 16 май 2013 г. (вж. т. 34 по-горе) следва, че Комисията е започнала процедурата за уравняване с оглед на съответствието. Приложение 4 към този документ, озаглавено „Корективни мерки“, се отнася по-специално до третирането на спорната сума. Впрочем между страните няма спор, че тази процедура продължава и по време на съдебното заседание. Следователно обжалваното решение нито де юре, нито де факто представлява отмяна на

спорната сума. В този смисъл Италианската република няма основание да се позовава на възражение за автоматична отмяна по член 29, параграф 5 от Регламент № 1290/2005. Фактът, че тя не е имала възможност поради обжалваното решение да използва спорната сума в рамките на програмата за развитие на селския район Базиликата, е ирелевантен за правната квалификация на това решение.

79 Другите доводи на жалбоподателя, които в голямата си част са основавани на погрешното разбиране, че спорната сума в действителност е била отменена, не могат да оборят този извод.

80 Първо, Италианската република неправилно твърди, че „формалното представяне в определените срокове на декларация за разходите за тримесечието […] не може да доведе до отмяна на съответните суми, а само евентуално до временно преустановяване на плащането или намаляване на възстановена сума[; п]ри все това сума, което евентуално е намалена или чието плащане временно е преустановено, не може да бъде отменена […] [и] може да бъде използвана повторно в рамките на тази [програма за развитие на селските райони]“.

81 Както бе констатирано по-горе, в случая няма каквато и да било отмяна.

82 Следва обаче да се отбележи, че ако се следваше логиката на довода на Италианската република, Комисията щеше да е длъжна да приеме невярна декларация за междинни разходи по програма за развитие на селските райони единствено за да спази формалностите по представянето ѝ, предвидени в член 26, параграф 3 от Регламент № 1290/2005. Тя следователно щеше да е длъжна да извърши уравняване, а след това да поеме административната тежест за поправяне на тази декларация в рамките на процедурата по член 16 от Регламент № 883/2006. Подобна логика противоречи на цялата процедура по уравняване на счетоводните сметки по член 30 от Регламент № 1290/2005, която, видно от самия текст на същата разпоредба, отчита пълнотата, точността и верността на представените от националните органи счетоводни отчети.

83 Всъщност в решението за уравняване на счетоводните сметки се уточняват подлежащите на възстановяване на всяка държава членка суми, които се определят чрез приспадане на авансово платените през въпросната бюджетна година средства за признати разходи за същия период. Когато констатира нередности в годишната декларация за разходите по някоя програма, Комисията не може да ги признае като подлежащи на финансиране от ЕЗФРСР в рамките на уравняването на счетоводните сметки и следователно трябва да откаже финансирането им до приемането на евентуално решение за несъответствие (вж. по аналогия решение Испания/Комисия, т. 68 по-горе, EU:C:2005:368, т. 32 и заключението по това дело на генералния адвокат Jacobs, Rec, EU:C:2005:35, т. 47 и 48).

84 В случая Италианската република изрично включва в декларацията си за разходите за последното тримесечие на 2011 г. разходи, които съгласно член 10, параграф 1 от Регламент № 1974/2006 не са допустими за финансиране от ЕЗФРСР. Тя не може да претендира, че представянето на декларация за междинни разходи, отговаряща на приложимите формални изисквания, представлява основание за участие на ЕЗФРСР в разходи, които въобще не следва да бъдат финансирани от този фонд. Ако това беше така, посочената разпоредба би била всъщност лишена от какъвто и да било смисъл.

85 Същото се отнася и за довода на Италианската република, че „уравняването на счетоводните сметки се извършва въз основа на представените от всяка разплащателна агенция отчети […] и […] по отношение на оправдателните документи [по случая] не е направена каквато и да било конкретна забележка за проблем, свързан със спорните плащания [за район Базиликата]“. Този довод трябва да се отхвърли с оглед на изложените по-горе съображения. Във всички случаи отказът да се финансират разходи, направени в противоречие със законодателството на Съюза, не може да зависи от изразена на национално равнище позиция, тъй като одобрението на

разходите за съответния отчетен период за уравняване на счетоводните сметки се извършва от службите на Комисията, а не от националните органи или от дружеството, на което е възложено изготвянето на оправдателните документи.

86 По отношение на твърдението, че в случая Италианската република нямала възможност да промени декларацията си за тримесечието, тъй като изискванията по член 26, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1290/2005 били спазени и срокът бил изтекъл, следва да се посочи, че то не отговаря изцяло на действителността, тъй като по време на административната процедура Комисията три пъти я е приканила да приспадне спорната сума от декларацията, а именно с известия от 28 март, 15 май и 25 май 2012 г.

87 Второ, приложимото законодателство действително „не забранява [на държавата членка] да прави разходи, докато изчаква одобрението на измененията в [програмата за развитие на селските райони, които е представила на Комисията]“, както посочва Италианската република. За разлика от твърдяното от нея обаче от това не следва, че декларацията за разходите за последното тримесечие на 2011 г. е валидна. Видно от член 10, параграф 1 от Регламент № 1974/2006, държавите членки могат да правят разходи през този период, но носят отговорност за разходите между датата, на която в Комисията е получено искането им за изменения на програмата, и датата на решението на Комисията за съответствието на тези изменения.

88 Член 16, параграф 4 от Регламент № 883/2006 също не може да бъде изтъкнат в подкрепа на довода на Италианската република. Обратно на твърдяното от последната, Комисията не е длъжна да извърши междинните плащания в срок от 45 дни от представянето на декларацията за разходите, ако констатира нередности. Освен това в случая Комисията е поискала допълнителна информация от италианските органи (вж. т. 21 и 23 по-горе). Съгласно втора алинея от посочената разпоредба при липса на решение след обмена на информация Комисията може да преустанови или намали плащанията съгласно член 27, параграф 3 от Регламент № 1290/2005.

89 Трето, твърдението на Италианската република, че в случая имало „разделяне на сметките“, тъй като в известието на Комисията от 16 май 2013 г. спорната сума се разглеждала едновременно като представляваща един от „проблемите, предмет на уравняване на счетоводните сметки за 2012 г.“, и като сума, чието плащане е временно преустановено, не е обосновано. Съгласно член 27, параграф 4 от Регламент № 1290/2005 решенията за преустановяване или намаляване на плащанията по параграф 3 не оказват влияние на решенията по членове 30 и 31 от същия регламент. Съгласно член 30, параграф 2 от този регламент решение по член 30 не оказва влияние върху последващите решения по член 31 относно разходи, които трябва да бъдат изключени от финансиране от бюджета на Съюза, тъй като са извършени по начин, нарушаващ неговите правила. Следователно при приемане на решение за уравняване на счетоводните сметки по член 30 Комисията може да вземе предвид отстраняването на нередности относно качеството на представените счетоводни сметки, и то независимо от решението за уравняване на счетоводните сметки с оглед на съответствието. В случая в съображение 10 от обжалваното решение се констатира, че по силата на член 30, параграф 2 от Регламент № 1290/2005 това решение „не оказва влияние върху последващите решения от Комисията за изключване от финансиране от Европейския съюз на разходите, които не са били извършени в съответствие с правилата на ЕС“.

90 Италианската република следователно не е доказала грешка в третирането на спорната сума в обжалваното решение. Тя всъщност, въпреки многократните искания от страна на Комисията, е отказала да приспадне сумата, която неправилно е включила в декларацията си за междинните разходи, до приемането на решение за уравняване за бюджетната 2012 г. Това е направило невъзможно уравняването на тази сума от Комисията. Всъщност, ако последната беше направила това, сумата щеше погрешно да бъде включена в тавана на одобрените разходи за разглежданата

програма за развитие. Комисията следователно я е изключила от финансиране от ЕЗФРСР до разглеждането ѝ в рамките на процедурата за уравняване с оглед на съответствието. Освен това от анализа на твърдението за нарушение поради непълнота на мотивите ясно следва, че това третиране е било предвидимо и открито обявено от Комисията по време на административната процедура, предшестваща приемането на обжалваното решение.

91 Четвърто, следва да се констатира, че излагайки съображения относно съществуването на противоречие между „проверката на разплащателната агенция AGEA с оглед на евентуална финансова корекция, като определянето на сумата би трябвало да отговаря на вредите [...] за [ЕЗФРСР] (каквито вреди и риск не съществуват, тъй като липсва както възстановяване, така и пълно покриване на разходите на бенефициерите) и включването на [спорната] сума в решението за уравняване на счетоводните сметки, квалифицирайки я като „сума, която не може да се използва повторно“, Италианската република по същество повтаря вече отхвърления в точка 89 по-горе довод. Във всички случаи този довод е неоснователен, тъй като квалифицирането на сумата като неизползваема в обжалваното решение (и последвалото ѝ изключване от финансиране от ЕЗФРСР) не предопределя изхода от процедурата за уравняване с оглед на съответствието (вж. т. 78 по-горе).

92 От всичко изложено следва, че Комисията не е нарушила член 29, параграф 5 от Регламент № 1290/2005, третирайки в обжалваното решение спорната сума като сума, която не може да се използва повторно.

93 Поради това настоящото твърдение за нарушение, както и жалбата като цяло трябва да се отхвърлят.

**По съдебните разноски**

94 Съгласно член 134 параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

95 Тъй като е загубила делото, Италианската република трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

**1) Отхвърля жалбата.**

**2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 октомври 2015 година.

Подписи

# Съдържание

Правна уредба ..... 2

Обстоятелства, предхождащи спора ..... 7

Производство и искания на страните ..... 10

От правна страна ..... 10

По твърдението за нарушение поради недостатъчно мотивиране на обжалваното решение ..... 12

По твърдението за нарушение на член 29, параграф 5 от Регламент № 1290/2005 ..... 15

По съдебните разноски ..... 19